XXVI Środa okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*?k* 9,57-62): A gdy szli drogą, ktoś powiedział do Niego: «Pójdę za Tobą, dokądkolwiek się udasz!» Jezus mu odpowiedział: «Lisy mają nory i ptaki powietrzne - gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł oprzeć». Do innego rzekł: «Pójdź za Mną!» Ten zaś odpowiedział: «Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego ojca!» Odparł mu: «Zostaw umarłym grzebanie ich umarłych, a ty idź i głoś królestwo Boże!» Jeszcze inny rzekł: «Panie, chcę pójść za Tobą, ale pozwól mi najpierw pożegnać się z moimi w domu!» Jezus mu odpowiedział: «Ktokolwiek przykłada rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego».

«Pójd? za Mn?»

Fray Lluc TORCAL Monje del Monasterio de Sta. Mª de Poblet
(Santa Maria de Poblet, Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj, Ewangelia zachęca nas do refleksji bardzo bezpośrednio i z dużym naciskiem na główny punkt naszej wiary: radykalnego pójścia za Jezusem. «Pójdę za Tobą, dokądkolwiek się udasz» (Łk 9,57). Z jakąż prostotą proponuje nam coś, co może całkowicie zmienić nasze życie!: "Pójdź za Mną" (Łk 9,59). Słowo Pana, które nie przyjmuje wymówek, opóźnień, warunków i zdrady ...

Życie chrześcijanina jest radykalnym pójściem za Jezusem. Radykalnym nie tylko dlatego, że całe życie pragnie on kierować się Ewangelią (ponieważ dotyczy ona całego okresu naszego życia), ale przede wszystkim dlatego, że wszystkie jego aspekty - od tych najzwyklejszych do tych najbardziej niezwykłych - chcą i powinny być przejawem Ducha Jezusa Chrystusa, który nas motywuje. Rzeczywiście od chrztu nasze życie nie jest już życiem jakiejkolwiek osoby: nosimy w sobie życie Chrystusa! Poprzez Ducha Świętego, obecnego w naszym sercu, to nie my żyjemy tylko, lecz Chrystus żyje w nas. Takie jest życie chrześcijańskie, pełne Chrystusa, ponieważ Chrystus emanuje z jego najgłębszych korzeni: takie jest życie, do którego nas powołał.

Kiedy Pan przyszedł na świat «wszyscy ludzie mieli swoje miejsce, On go nie miał: nie znalazł go wśród ludzi (...), ale w żłobie, wśród bydła i zwierząt oraz wśród prostych i szczerych ludzi. Dlatego mówi: "Lisy mają nory i ptaki powietrzne gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł oprzeć"» (Święty Hieronim). Pan znajdzie miejsce wśród nas, jeśli tak jak Jan Chrzciciel pozwolimy Mu rosnąć, a sami się umniejszymy. Pozwolimy wzrastać Temu, który mieszka w nas, a my pozostaniemy oddani i posłuszni Duchowi, źródłu wszelkiej pokory i niewinności.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Współpraca z łaską zależy znacznie bardziej od łaski niż od naszej własnej woli; ale opór stawiany łasce zależy tylko i wyłącznie od woli. Tak miłująca jest Boża ręka» (Święty Franciszek Salezy)

- «Bóg, by udzielić nam swojej mocy i nie ograniczać naszej woli, ogranicza swoją władzę z delikatnością, by chronić wolność naszej woli» (Benedykt XVI)

- «(...) Powołanie człowieka do życia wiecznego nie przekreśla jego obowiązku wykorzystania wszystkich sił i środków otrzymanych od Stwórcy, ale pobudza go, aby w tym świecie służyć sprawiedliwości i pokojowi» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2820)